

Slovenska hiša - naše središče

V nedeljo, 24. maja smo Slovenci v Argentini praznovali žegnanje v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši. Že to je samo po sebi praznik vse slovenske verske skupnosti, kakor tudi narodnega pomena, saj je v tej cerkvi naše versko središče. A letos je slaven bilo globlje: Slovenska hiša je bila poimenovana po svojem graditelju in voditelju naše verske skupnosti v Argentini msgr. Antonu Oreharju.

O tej slovesnosti bomo natančneje pisali prihodnjič, danes bi rad pregledal le važnost slovenskega središča.

Najprej je sicer treba omeniti, da to središče ni zraslo med strjeno niti gosto naseljenimi rojaki, celo okoli njega skoro ni Slovencev. A je zraslo sredi mesta v precej osrednjem položaju, tako da je nekako res v geografskem središču rojakov, raztresenih po okoliških predmestjih: San Justo, Lanus, San Martin, Moron itd.

Tam so nastala njihova okrajna središča, ki imajo svoje naloge. Ta so res vsakodnevna, življenjska zbirališča okoličanov, tam se odvija lokalno kulturno, športno in organizacijsko življenje.

Slovenska hiša, ki je nastala že pred desetletji kot prvo naše središče v Buenos Airesu, pa ima drugačne naloge. Tam je naše versko, politično, organizacijsko, kulturno središče, tam je nekako duša naše skupnosti, odkoder tečejo žile v posamezne prosvetne domove, ob velikih slovesnostih se tam stekajo vse poti iz predmes-

tij. Tam je sedež naših osrednjih organizacij, tam se pripravlja tudi naš tednik, ki zahaja v slovenske domove v širni Argentini in tudi čez ocean.

Danes imamo sicer še veleposlaništvo, ki predstavlja matično Slovenijo. A Slovenska hiša je ostala kot notranji izraz naše povezanosti in organiziranosti, simbol naše skupne usode, preteklosti in prihodnosti.

V prvih letih, ko so se ustanovljali okrajni domovi, je bilo nekaj nesporazumov, nekaj poskusov centraliziranja, po drugi strani pa so tudi drugi skušali uresničiti centrifugalne težnje. A sčasoma je postalo jasno, da je v nekem realnem ali organizacijskem telesu potrebno oboje, srce in udje, notranjost in zunanost, sredi in okolje. Vsak ima svoje potrebe, svoje dolžnosti, svoje metode, svoje poslanstvo.

Osrednje organizacije, ki imajo tam svoj sedež, so temelj, na katerem raste naša skupnost kot enota v različnosti.

Veseli smo, da je ta simbol naše organizirane skupnosti dobil svoje ime, in sicer ime po njem, ki je spoznal potrebo po središču in tudi znal to idejo uresničiti, ki je imel moč in sposobnost ter zaupanje vseh, ki so to idejo utelesili. Msgr. Anton Orehar je bil ta idejni in materialni realizator. Zato je prav, da nosi naša slovenska hiša ime po njem:

**SLOVENSKA HIŠA
MSGR. ANTONA OREHARJA.**

TD

Pomenljivi vatikanski molk

Redna mesečna tiskovna konferenca slovenskega zunanjega ministra dr. Borisa Frleca je minila predvsem v znanenju napovedi, kaj slovensko diplomacijo čaka v maju in juniju.

Glede jugoslovanske sukcesije je dejal, da je po vrsti let pogajanj prva faza iskanja rešitve prišla v slepo ulico. Rešitev je tudi mednarodna arbitražna, s katero se vendarle

morajo strinjati vsi prizadeti, sklepi pa so obvezujoči, predvsem je pomembno, da se vrsta mednarodnih finančnih in političnih ustanov zdaj zaveda, da je rešitev tega problema eden temeljnih kamnov stabilnosti jugovzhodne Evrope.

Pomembno je tudi to, da je pripravljen osnutek kulturnega sporazuma z Avstrijo, ki med drugim štiti tudi kulturne pravice nemško govorečih v Sloveniji, minister pa meni, da je dodatek v preambuli, ki govori o avstrijski državni pogodbi, tisti del, s katerim se druga stran verjetno ne bo strinjala. Potekajo tudi priprave na predvideni obisk hrvaškega predsednika dr. Tuđmana. Dobro bi bilo, da bi v tem času rešili vsaj nekaj problemov, n.pr. dolg Hrvaške JE Krško, dolg Ljubljanske Banke, ali vprašanja slovenskih počitniških zmogljivosti na Hrvaškem.

Zapleti s poreklom konjev Lipicancev so po ministrovo predvsem posledica igrice znotraj združenja rejcev konj, kajti ne avstrijska ne italijanska vlada o zapletu ne vesta veliko. Vsekakor bo Slovenija razen posredovanja v Bruslju zaprosila tudi za pojasnilo vlad obeh držav.

Na vprašanje, kako da še ni agremajev za predlaganega slovenskega veleposlanika v Vatikanu in ali so razlog za ta „vatikanski molk“ nekakšna pisma, ki so mimo vlade romala na sveti sedež, se je dr. Frlec samo nasmehnil in vprašal: „Upam, da ne pričakujete mojega komentarja na to?“ Dejal je, da država prosilka ne sprašuje in ne zahteva pojasnil, vendar pa ji lahko daljši časovni zamik pri odobritvi agremajev marsikaj pove. V skladu s tem se potem odloča za nadaljnje korake. Edina pripomba je bila, da nekateri pozabljajo, da v Vatikanu potrebujemo predstavnike države in ne cerkve.

Državni zbor zavrnil odstavitve Drnovška

Na redni seji državnega zbora 20. maja je vodja poslanske skupine Socialdemokratske stranke Slovenije (SDS) Bogomir Špiletič v imenu 16 podpisnikov predloga ustavne obtožbe predstavil vsebino predloga, po katerem naj bi bil predsednik vlade Janez Drnovšek pravno in politično odgovoren za kršitve ustave in zakonov o vladi in zunanjih zadevah zaradi spornega tajnega slovensko-izraelskega varnostnega dokumenta, podpisanega leta 1995. Državni zbor naj bi zato ustavnemu sodišču predlagal, da sprejme odločitev o prenehanju mandata Janezu Drnovšku.

V obrazložitvi je opisan potek dogajanj v zvezi s spornim sporazumom, ob katerem je Špiletič spomnil na obvestilo, ki ga je zdaj že nekdanji direktor Obveščevalno-varnostne agencije (OVS) Jože Sečnik januarja letos poslal državnemu zboru in v katerem je „opozoril na obstoj tajnega varnostnega sporazuma med Slovenijo in Izraelom“. Sporazum sta podpisala takratni direktor OVS Marjan Miklavčič kot predstavnik vlade RS in Ječiel Horev kot predstavnik izraelske vlade. Sečnik je v pismu opozoril, da „Miklavčič za podpis ni imel pooblastila vlade in da sporazum ni bil sklenjen in ratificiran po predpisanem postopku“. Sečnik je v pismu tudi zapisal, da je bil z zadevo seznanjen tudi takratni obrambni minister Jelko Kacin. Slednji je konec marca letos na novinarski konferenci javno potrdil, da je bil sporazum sklenjen z njegovo vednostjo, vendar pa naj bi bil po njegovem mnenju le operativno-tehnični akt.

Predlagatelji ustavne obtožbe na podlagi Sečnikovega pisma ugotavljajo, da ima sporazum naravo mednarodne pogodbe, ker mednarodnopravno zavezuje Slovenijo, in da bi ga zato moral potrditi državni zbor oziroma vlada. Ker sporazuma nista ratificirala ne DZ ne vlada, naj bi bil sklenjen v nasprotju z več členi ustave.

Predlagatelji v predlogu ustavne obtožbe ugotavljajo, da obstaja utemeljen sum, da je „predsednik vlade ves čas vedel za sklenitev sporazuma in da ni ukrenil ničesar, da bi sklenitev tajnega sporazuma preprečil, po sklenitvi pa ničesar, da bi se sanirale posledice sklenitve sporazuma“. Predsednik vlade je sicer večkrat javno

zatrnil, da o sporazumu vlada ni bila obveščena ter da sam o spornem aktu ni vedel ničesar. Podpisniki ustavne obtožbe pa navajajo, da je nekdanji direktor OVS Marjan Miklavčič poslal takratnemu obrambnemu ministru Kacinu poročilo o službeni poti v Izrael in da je iz poročila očitno, da je bil v Izraelu sklenjen sporazum med vladama Slovenije in Izraela. Špiletič je še dodal, da je nekdanji obrambni minister Kacin večkrat izjavil, da je o vseh aktivnostih ministrstva sproti obveščal Drnovška.

Na očitke je odgovoril premier in ob osnovni oceni, da dosedanja razprava v veliki meri odraža predvsem travme iz časov osamosvajanja, zavrnil očitke o domnevnih dogovorih in kupčijah pri iskanju podpore za zavrnitev ustavne obtožbe med koalicijskimi partnericami.

Nastopu predsednika vlade so sledili ugovori predvsem poslancev SDS in SKD.

Tako je Lojze Peterle (SKD) ocenil, da je premier v svojem nastopu priznal spornost postopka pri sklepanju sporazuma, o tem dokumentu pa je vedel že pred lanskim septembrom, ko je bil uradno obveščen. SKD je za ustavnost, zato bo predlog obtožbe podprla, pa je med drugim poudaril predsednik stranke Lojze Peterle in opozoril, da sporni sporazum ni tehnično-operativni akt, ni neškodljiv in nič dokument, saj je še vedno tajen, je tudi sporazum vlade in velja.

Po besedah Janeza Janše (SDS) premier kar naprej zatrjuje, da ni nič narobe in da ni nezakonitosti, to pa je splošna formula, s katero se odgovarja na vse očitke. Po njegovi oceni tudi ni res, da je vsebina sporazuma tajna zato, ker bi to zahteval Izrael.

Dr. Franc Zagožen (SLS) je opozoril poslance, da ne gre ne za sporazum med vladama ne za dogovor med varnostnima službama, ampak za sporazum med slovenskim in izraelskim ministrstvom za obrambo. Vsebina sporazuma po njegovem ni sporna, ampak je narobe le to, da ni bil sklenjen po veljavnih predpisih. Zadevo je torej treba urediti in preprečiti, da bi se kaj podobnega še kdaj zgodilo, je predlagal vodja poslancev ljudske stranke

Državni zbor je nato po nekajdnevni debati s 46 glasovi proti 28 zavrnil predlog Socialdemokratske stranke Slovenije (SDS) za obtožbo predsednika vlade Janeza Drnovška. Za zavrnitev so glasovali poslanci Drnovškove liberaldemokratske stranke (LDS), Slovenske ljudske stranke (SLS) in upokojencev DESUS, proti seveda člani opozicije SKD in SDS ter - zanimivo - Jelinčičeve Nacionalne stranke (SNS). Vzdržali pa so se glasovanja komunisti Združene liste (ZL)

Glede glasovanja ZL in SNS smo mnenja, da so levičarji videli, da ima Drnovšek že dovolj glasov skupaj z SLS za zmago, zato so lahko uprizorili „demokracičnost“ in „neodvisnost“ ter glasovali proti ali se vzdržali.



STRAN 3:

Žrtev mora biti kriva



Zgodilo se je v Sloveniji...

TOŽBA PROTI RIBIČIČU

Elizabeta Györkos, vodja okrožnega državnega tožilstva v Mariboru, kjer sta mariborski odvetnik Dušan Ludvik Kolnik in Dunajčan Walter Smolej februarja letos vložila ovadbo zoper bivšega vodilnega politika Mitjo Ribičiča in uglednega zgodovinarja dr. Toneta Ferenc, je dejala, da je ovadba z vsemi prilogi „odpotovala“ v Ljubljano na državno tožilstvo Republike Slovenije. Slednje jo bo v prihodnjih dneh preučilo in odločilo, ali vsebuje tudi elemente organiziranega kriminala. Če se bo izkazalo tako, se bo ovadba znašla v rokah posebne skupine tožilcev z Barbaro Brezina na čelu.

O PREPOVEDI KONFESIONALNE DEJAVNOSTI V VRTCIH IN ŠOLAH

Odbor državnega zbora za kulturo, šolstvo in šport je kot neutemeljeno zavrnil pobudo Mihaela Jarca (SKD) iz Ljubljane za oceno ustavnosti zakona, ki določa, da v javnih vrtcih in šolah ter vrtcih in šolah s koncesijo ni dovoljena konfesionalna dejavnost. Po mnenju člana Krščanskih demokratov je omenjeni del zakona v nasprotju z ustavo, ki v 41. členu zagotavlja svobodno izpovedovanje vere in drugih opredelitev v zasebnem in javnem življenju. Torej niti za tiste, ki bi specifično želeli verski pouk, to ni dovoljeno, kot pravi komisija.

SKUPNE VOJAŠKE VAJE

Od 18. maja v slovenskem morju poteka akcija Divex '98, v kateri potapljači iz enot civilne zaščite, Slovenske vojske in ameriške mornarice nadaljujejo z načrtnim iskanjem neeksplozivnih min, granat, torpedov in drugih bojnih sredstev, ki so na morskem dnu ob slovenski obali ostali še iz obdobja 2. svetovne vojne. Na območju, razdeljenem na kvadrante, potapljači zbirajo podatke za pripravo posebnega katastra z natančnimi podatki o eksplozivnih predmetih, ki jih bodo usposobljene enote kasneje lahko odstranile in/ali deaktivirale.

SVETOVNA RAZSTAVA EXPO '98 V LIZBONI

Na svetovni razstavi EXPO '98 v Lizboni z naslovom Oceani - dediščina prihodnosti, ki so jo uradno odprli v petek, 2. maja, potekala pa bo do 30. septembra, je bil 23. maja slovenski nacionalni dan. V Lizbono je za to priliko prispela tudi slovenska vladna delegacija pod vodstvom premiera Janeza Drnovška.

PROBLEMI MED SLOVENIJO IN HRVAŠKO

Finančna ministra Slovenije in Hrvaške, Mitja Gaspari in Borislav Škégro, sta za

zaprtimi vrati razpravljala o reševanju problematike Ljubljanske banke ter možnostih za sklenitev sporazuma o rešitvi deviznega varčevanja varčevalcev v glavni podružnici Ljubljanske banke v Zagrebu. Sestali sta se tudi posebni strokovni skupini, ki sta se po neuradnih informacijah razšli brez večjih uspehov.

BLAGOVNI PROMET MED ITALIJO IN SLOVENIJO

Na sedežu deželne vlade v Trstu so podpisali dogovor o izvedbi poenostavitve in uskladitve carinskih postopkov o blagovnem prometu med Italijo in Slovenijo. Poenostavitev carinskih postopkov predvideva, da določena opravila, ki so se doslej izvajala pri vsakem organu, odslej izvajajo samo enkrat. Dogovor bodo začeli poskusno izvajati 1. junija letos na mejnem prehodu Vrtojba na Goriškem, v razmeroma kratkem času pa naj bi se izvajanje razširilo na vse mejne prehode med državama.

OBISK V SLOVENIJI

Kanadski premier Jean Chretien je končal uradni obisk v Sloveniji in odpotoval v BiH. Poleg dvostranskih odnosov, ki so na politični ravni zelo plodni, na gospodarski pa bi se jih dalo še izboljšati, so bila na pogovorih v ospredju pozornosti krizna žarišča v svetu in še zlasti na Balkanu. Premiera Drnovšek in Chretien sta poudarila nujnost sodelovanja mednarodne skupnosti v reševanju kosovske krize.

NATEČAJ MOHORJEVE IN OGNJIŠČA

V Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu pri Ljubljani sta Mohorjeva družba Celje in Radio Ognjišče predstavila izide novembra lani razpisanega (prvega) anonimnega natečaja kratke proze in poezije Moj čopič je beseda. Nanj je v predpisanem roku prispele 156 tekstov mlajših in starejših pesnikov in prozaistov, dve tretjini pesemskih. Komisija je v ožji izbor uvrstila 21 besedil, osem pesemskih in trinajst proznih. Njihovim avtorjem so podelili denarne in knjižne nagrade, otroška zgodba *Ogenjček išče ognjišče* Sabine Koželj Horvat pa je po odkupu predvidena za natis pri Mohorjevi.



Obnova Tolmina se je pričela...

Janša protestira

Predsednik Socialdemokratske stranke (SDS) Janez Janša je Janeza Podobnika 22. maja obvestil, da nepreklicno odstopa s funkcije vodje pridružene delegacije državnega zbora v Severnoatlantski skupščini - NATO.

Janša je v pismu zapisal, da se je kot vodja omenjene delegacije v tujini trudil, da bi sogovornike parlamentarce iz držav članic zveze Nato prepričal, da Slovenija izpolnjuje kriterije za članstvo, sedaj pa takšnega stališča ne more več zastopati. V Sloveniji ne obstaja parlamentarni nadzor nad različnimi službami in trenutno ne izpoln-

juje enega ključnih kriterijev za vstop v zvezo Nato.

Po dvodnevni razpravi o predlogu ustavne obtožbe zoper predsednika vlade 20. in 21. maja je postalo očitno, da ni obstajala niti osnovna preglednost pri opremljanju Slovenske vojske, parlamentu pa je bil odtegnjen ne samo nadzor, temveč tudi informacija o pogojih, količinah in cenah nabav v Izraelu. Za preprečevanje parlamentarnega nadzora nad trgovanjem v Izraelu je bil 31. januarja 1995 podpisal celo tajni mednarodni sporazum, ki ga slovenska ustava izrecno prepoveduje.



Iz življenja v Argentini

Tone Mizerič

Ali si kdo more misliti, da se sredi pravega vrtinca prahu lahko kaj jasno vidi? Nekaj takega se dogaja s tem veleškandalom okoli Yabrana in njegove tragične smrti. In da še mi ne bomo dvigali prahu, zapišimo najprej dve čim jasnejši postavki. Prva: javnost nikdar ne bo zvedela resnice; morda se ji bo s časom lahko le približala in jo nekoliko zastutila. Druga: vsaj zaenkrat je preveč neurejenih podatkov, da bi mogli narisati bolj ali manj točno sliko političnega položaja, ki je nastal zaradi smrti zloglasnega velepodjetnika. Po tem zapisu, dragi bralci, korajžno naprej.

„LE NAVADEN POŠTAR“

Začnimo pri koncu. Že v prejšnji številki smo kratko omenili, da je bil proti Yabranu izdan ukaz za arest. Iskala ga je domala vsa buenosaireska policija in tudi varnostni organi drugih provinc. Bistvena točka v celotnem položaju pa je bila ta, da se je pokazalo, da ga zvezna vlada več ne štiti. Izgubil je svojo najmočnejšo zaslombo. Koliko je k temu vplivalo domnevno poročilo FBI o nekaterih ilegalnih podzemnih Yabrana v zvezi z mamili, še ni jasno.

Potem je vso javnost pretresla vest, da je Yabran naredil samomor na eni izmed svojih stanjic v provinci Entre Rios. Zatekel se je tja, čeprav so mu prijatelji svetovali, naj pobegne v Sirijo, do koder ne sega roka argentinske pravice. Ko pa so ga odkrili in je policija vdrla v hišo, se je ustrelil. Čeprav so okoliščine smrti čudne in precejšen del javnega mnenja še vedno dvomi v to smrt, stvarni činitelji dokazujejo da je bil konec slavnega podjetnika res tak.

A roman se s tem ni končal; pravzaprav tam se je začel drugi del, ki bo verjetno še bolj zanimiv kot prvi, a verjetno še manj znan. Celotna povest pa se je pričela avgusta leta 1995, ko je tedanji gošpodarski minister Domingo Cavallo pred zbranim kongresom dejal, da je „Alfredo Yabran vodja mafije“. Šlo se je za privatizacijo pošte in za afero okoli carine, a tedaj je bilo to ime skoraj nepoznano. Javnost ga še nikdar ni slišala in le nekaterim zelo večjim je pomenil tiho zakulisno figuro.

Tudi potem ni kaj več nastopal. Šlo naj bi le za uspešnega podjetnika, ki je iz malega znal zgnesti lepo bogastvo in se je spretno sukalo na mejah legalnega upravljanja. A tega smo v Argentini že vajeni. Sindikalist Barrionuevo je svoj čas dejal: „V Argentini ni nihče obogatel z delom“ in tedaj se ni dvignil noben glas, da bi mu osporaval. Prav tako se nihče ni zgražal, ko je Yabran samega sebe označil za „ponižnega poštarja“. Dejansko je bil lastnik večjega dela privatnega poštnega sistema v državi.

Yabran je prišel v slabo luč pri javnosti šele, ko se je pokazalo, da ima prste vmes pri uboju fotoreporterja Cabezas. Sledече nenehno zasledovanje javnih občil in pa pritisk, ki ga je nanj izvajala Duhaldejeva provincijska policija, so ga prisilili, da je prodal večji del svojih podjetij (tistih poznanih) in se skušal umakniti v mirno življenje. Ni bilo več mogoče. Duhalde je vedel, da veliko njegove politične prihodnosti zavisí od razčiščenja Cabezasovega umora (poleg drugih vzrokov, ki jih Duhalde lahko ima pri tem). Sodna rošada, ki jo je Yabran skušal izpeljati, da bi ga zvezno sodišče štutilo (glej zadnjo številko) se je izjalovila. Sodnik Macchi je ukazal arest. Ostalo je poznano.

„ALI BABA“

To sicer ni arabska pripovedka o štiridesetih razbojnikih; a lahko bi bila. Ker ni jasnih razlogov za to smrt, ker je resnica zavita v meglo političnih, gospodarskih in

mafjskih interesov, je pač izhod v časnih bujnih domišljijah. Saj, kdo more dokazati, da to ni res, kar se piše?

V teh domišljijah je ena najbolj zanimivih (in morda tudi verjetnih variant) pravitista, ki govori o „vsiljenem samomoru“. Po tej pripovedi naj bi bil Yabran le člen (in ne najmočnejši) široko razpletene verige illegalnih storitev. Sem spada tihotapstvo orožja, tihotapstvo mamil, pranje umazane denarja, itd. Zaradi zadnjih sodnih dogodkov (prav zaradi umora Cabezas) je Yabran prišel v položaj, ki je postavil v nevarnost vso mrežo. Hujski kot pritisk sodnikov in policije naj bi bil pritisk mafije. Da reši položaj (in verjetno tudi družino) Yabranu ni ostalo drugega, kot da je napravil svojemu življenju „časten“ konec.

Kako so časniki prišli do te variante? Zelo lahko, prebrskali so po arhivu (in tudi po nekaterih zadnjih poročilih) in našli zanimive povezave njegovega delovanja. Prav te dni je švicarsko sodišče blokiralo šest milijonov dolarjev, ki jih je imel tam naložene nekdanji znani Al Kassir. Sodišče utemeljeno domneva, da je tisti denar sad tihotapljenja orožja. Kot je znano, je ta mednarodni „finančnik“ nekoč zaslovel, ker je dobil argentinsko državljanstvo v rekordnem času, ne da bi za to izpolnil bistvene pogoje. Cavallo je že nekdanji metal Al Kassirja in Yabrana v isti koš.

Kar se carine tiče, je zgodba še bolj pomešana s čudnimi primeri. Svoj čas smo že pisali o samomoru (?) brigadirja Etchegoyena, ki je bil vodja carine in baje odkril velezaroto. Eden visokih funkcionarjev carinske ustanove je bil tedaj Ibrahim Al Ibrahim, ki niti ni znal dobro španskega jezika, a je bil sosvaki Menema in tedaj moč Amire Yoma, pozneje zapletene v afero pranja narkodolarjev. Že tedaj se je govorilo, da je bil Etchegoyen imenovan po posredovanju Yabrana, ki je bil lastnik Edcassassa, podjetja ki je imelo na skrbi celotno upravljanje letalskega tovora na Ezeizi. Etchegoyenu je nasledil Aldo Elias, isti, ki je sedaj daroval prostor na pilarskem pokopališču, kjer počivajo Yabranovi zemeljski ostanki.

Koliko se je pretihotapilo skozi Ezeizo, nikdar ne bo znano. A umestno govore o milijardah dolarjev.

Lahko bi še naštevali, a zmanjkuje prostora. Rad bi pa le še omenil, da je tistih šest milijonov, ki jih sedaj Al Kassir ne more dvigniti, del denarja, ki je šel za prodajo argentinskega orožja Hrvaški med vojno z Jugoslavijo. In še, da je tisto orožje prišlo na Hrvaško skozi koprsko pristanišče. Pa naj potem kdo trdi, da Koper nima lepe prihodnosti!

NA HITRO

Ena značilnosti Yabranove smrti je bila, da je vse ostalo zatonilo v ozadju. In vendar so se medtem dogodile važne stvari. Le na kratko:

- Oспорavani sodnik Oyarbide se je znašel pod tako hudim pritiskom, da je odšel na dopust. To je seveda le prvi korak do odstopa. Le tako se bo rešil ustavne sodbe.

- Peronizem mrzlično pripravlja kongres stranke. Tam se bo v precejšnji meri odločila usoda bodočih predsedniških kandidatur. Vsekakor je po Yabranovi smrti položaj Duhaldeja še bolj zapleten kot prej.

- Buenosaireski mestni vladar in predsedniški predkandidat Povezave De la Rua je zašel v težave. Od „gospodarskega ministrstva“ je odstopil Rodriguez Giavarini, resen in sposoben gospodarstvenik. To je prva kriza v De la Rujevi vladi. Pač praksa za prihodnost, za primer, da bi dospel na predsedniški stolček. Čez sedem let vse prav pride...

Urejen grob dr. Basaja

Velden/Vrba, 14.5.1998

Spoštovano uredništvo,

sporočam Vam naslednjo novico: ob 25. letnici smrti je dobil pokojni dr. Joža Basaj, ki je bil v letih 1944/45 predsednik Narodnega odbora za Slovenijo, primerno nagro-



bno obeležje na pokopališču v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem.

Doslej je spadal grob pokojnega dr. Basaja med najrevnejše grobove na pokopališču, podoben tistemu na desni strani fotografije. Le majhna tablica z napisom: Dr. Joža Basaj, *5.10.1887 + 6.3.1973 je stala na gomili, ki je bila brez okvirja. Grob so doslej oskrbovale šolske sestre iz Št. Petra. Kaki sorodniki se zanj niso zanimali.

Novo nagrobno obeležje je narejeno stabilno in dostojno. Prilagam dve fotografiji. Cena groba je precej visoka in znaša približno 4.500 U\$S. Doslej so za obnovo groba darovali: A.J., NY U\$S 50.-; A.B. NY U\$S 300.-. A.K., Nemčija D.M. 200.- in C.T. Avstrija U\$S 1.500.- Nadaljnji darovi ob spominu na pokojnega dr. Basaja so dobrodošli.

Grob je zato tako urejen, da bo z njim čim manj skrbi. Če groba ne bi obnovili, bi bila nevarnost, da po 25. letih propade pravica do njega, če se nihče zanj ne zanima. Obnovo groba je krajevni župnik dovolil. Formalno pokroviteljstvo je prevzela Nova slovenska zaveza.

Lep pozdrav,

Ciril Turk

Marterweg 4
A 9220 Velden a.W.
AVSTRILIJA

Ivan Mehle - 90 letnik



Rodil se je 12. maja 1908 na kmetih v Jerovi vasi pri Grosuplju na Dolenjskem nekaj mesecev po očetovi smrti. Mati se je znova poročila in tako je Ivan dobil očima, ki mu pa ni bil preveč naklonjen, pač pa se je zavzel za lastne otroke, pet po številu.

Tako je bil Ivan - kakor brat Jože - zapostavljen ter sam sebi prepuščen v otroških kakor mladostnih letih. Na svojem in lastnem si je moral dejansko prislužiti vsak kos kruha. Veliko trpljenja je užil, ker ni imel zaščite ne ljubezni.

Z velikimi težavami in naporu se je kljub nasprotovanju izšolal na strokovni šoli v Ljubljani. Zaposlil se je pri veletrgovcu tovarnarju Batel, enem največjih v Evropi za proizvodnjo biciklov. Pri njem je Ivan dobil velik ugled, priznanje in zagotovljeno cvetočo bodočnost.

Leta 1936 se je poročil z Alojzijo Janežič ter se preselil v Hrastje ob vznožju Magdalenske gore, kjer je kupil zemljišče in s pomočjo sorodnikov zgradil hišo in ostala potrebna poslopja kot za majhno kmetijo. Rodili so se mu štirje otroci: Ivan, Slavka, Jože in France.

Ko je imel doma vpeljeno delavnico, dober zaslužek in obetajočo bodočnost, je pridivila rdeča revolucija, ki se ji je kot veren katoličan Ivan odločno uprl. Ni nase-

varnosti, miru in stabilnosti, izjemoma pa na voljo zvezi Nato in Zahodno evropski zvezi, v skladu s postopki obeh organizacij in mandatom Združenih narodov.

naprej. Tajna partijska navodila UDBI to izdatno potrjujejo. To prepričanje je še danes živo v prenekateri glavi, ki se je izšolala v partijskih kloph. Verjetno pa tudi prostozidarji ne stojijo križem rok.

Drugič, strah ima velike oči, pravi pregovor. Sicer ni jasno, zakaj, vendar imajo pred Cerkvijo nekateri še vedno strah. Verjetno zaradi tega, ker je najpomembnejša nedržavna ustanova ali organizacija z mednarodnim zaledjem, duhovno suverenostjo in neodvisnostjo. Kakor v preteklosti je tudi danes ni mogoče obvladati, ji ukazovati in ji narekovati, kaj sme in česar ne. Torej ji je treba vsaj zmanjšati ugled in odmevnost. Zato je treba dan za dnem, teden za tednom po njej tolči, jo sramotiti in vedno znova obnavljati spomin na vse stare grehe iz njene dvatisočletne zgodovine.

Tretjič, delovanje Cerkev je treba omejevati, čeprav Ustava pravi, da so dejavnosti verskih skupnosti svobodne. Cerkvem zahtevam se ne sme ustreci, kvečjemu nekaterim najnujnejšim. Zato vodi naša država do Cerkev restriktivno in nenaklonjeno politiko. Pomislimo samo, s kakimi težavami se srečuje mariborska škofija, ko išče ustrezne prostore za škofijsko gimnazijo, medtem ko so nekaj njene, danes nacionalizirane zgradbe na voljo ustanovam, ki bi zlahka dobile svoj prostor kje drugje. Če pri nas Cerkev kaj doseže, to doseže po dolgem in napornem prizadevanju.

V takem trdem ravnanju do Cerkev le-ta nujno postane žrtev. Žrtev pa mora biti

dal grožnjam terencev in njih pjdadev: skrbel je za svoj dom in ravno ustanovljeno družino. Večkrat je bil v smrtni nevarnosti in stalno ogrožen. Odpor revoluciji in zavist sosedov sta primorala Ivana, da je pod nasilnim pritiskom zapustil družino in posestvo, ki ga je toliko truda stalo.

Čudežno je rešil življenje iz rok krivnikov v temni noči, ko je šel s stotino moških žrtev proti Kočevskemu Rogu na morišče. Ušel je oboroženim stražarjem ter po dolgem tavanju došel v Italijo v Senigalijo. Leta 1948 se je izselil v Argentino.

Zaposlil se je v tovarni za gumijaste izdelke, kjer je delal do leta 1965, ko je dosegel pokojninske pogoje. Odslej se je posvetil domu in hišnim potrebščinam.

Kot zvest slovenski sin se je že od začetka navezal na Duhovno življenje, Katoliške misijone, Svobodno Slovenijo, tednik Družina, ter vestno in gmotno podpira slovensko pisano besedo. Z ženo Alojzijo sta strastna bralca „duhovne hrane“ kakor jo na splošno imenujeta. Leta 1972 je dobil od škofa dovoljenje za rednega delivca sv. obhajila, službo božjo, ki jo je vršil tja do 88. leta. Na prvo soboto v maju 1996 je padel s kolesom ter si zlomil nogo v kolku. V nekaj mesecih je okreval, a pri oltarju in bolnikom ni mogel več služiti.

V dobi 1965-1998 je Ivan prestal tri hude operacije in kakor sam izjavlja, niso bile tako hude kot vse, kar je pretrpel v obdobju 1941-1948.

Doslej je vseh 24 let vsak konec tedna vedno obiskoval osem bolnikov in jim nosil sv. popotnico v okolici Tablade. Z ženo sta vsak dan pri sveti maši, ob nedeljah pa kar pri treh. Pred vsako se moli sv. rožni venec že skozi 35 let. Družbo molilcev rožnega venca sta ustanovila po pobudi pokojnega duhovnika Tarzicija - švicarskega misijonarja - ki je prihajal maševat v dobi, ko še ni bilo stalnega župnika v tablaški fari v cerkvi Sta. Rosa de Lima.

Danes so otroci poročeni, tako je naš slavljeneč praznovati svoj devetdeseti rojstni dan v krogu svojih otrok, vnukov in pravnukov, srečno in veselo, na kar mu seveda vsi znanci in tudi naš tednik iz srca želimo še na dolga in zdrava leta!

Skupna poveljniško-štabna vaja

italijanske, madžarske in slovenske vojske

Pripadniki Slovenske vojske so se udeležili mednarodne poveljniško štabne vaje slovenske, italijanske in madžarske vojske, ki je z imenom Trilog-98 potekala v okolici Vidna v Italiji. Med vajo je sodelovalo 180 udeležencev - od tega 37 iz Slovenije

Namen vaje je ponazoritev doktrine in štabnih postopkov zveze Nato, predvsem pa rešitev logistične podpore mirovnih operacij za enoto treh držav. V okviru vaje so raziskali probleme z vključevanjem in združevanjem slovenskega in madžarskega bataljona v multinacionalno brigado Julija

ter priprave za njeno delovanje v mirovni operaciji.

Gre za zahteven in pomemben vojaški projekt, ki so ga zastavile Madžarska, Italija in Slovenija. Temeljni namen omenjene enote je povečanje interoperabilnosti med oboroženimi silami treh držav z izboljševanjem medsebojnega poznavanja in prevzemanja dogovorjenih operativnih postopkov. Omenjena enota naj bi postala hitro pripravljena, visoko operativna lahka pehotna brigada, ki se bo sposobna vojaško učinkovito odzvati na izzive mednarodni

DR. ANTON STRES

Žrtev mora biti kriva

Nesporno in hkrati presenetljivo dejstvo je, da so nekatera slovenska javna glasila, tudi tista, ki bi naj bila resna, v zadnjih treh, štirih letih uprizorila pravcato gonjo proti katoliški Cerkvi. Ker pa je veliko kazalcev, ki kažejo, da javna glasila pri nas niso neodvisna, ampak jim pisanje narekujejo politične sile, ki stojijo za njimi, lahko sklepamo, da so se tiste sile, ki imajo svoje izvire v komunističnih časih in takratnih političnih organizacijah, zavestno odločile, da bodo spodbujale sistematično napadanje Cerkev, stalen in trajen medijski boj proti njej. O tem ne more biti nobenega dvoma, kajti na področju javnih glasil, predvsem vodilnih in najbolj vplivnih, se nič ne zgodi po naključju ali brez privolitve oziroma naročila vodilnih. Tudi se ni bilo mogoče ubraniti vtisa, da je bilo nekaj „dežurnih napadalcev“, ki so se občasno, a redno oglašili, da so prilili olja na ogenj sovraštva do Cerkev. Njim je potem sledila pehota malih pomagačev v raznih pisnih bralcev in podobno.

Čemu to? Kdo ima interes, da se neti sovraštvo ali vsaj odpor do Cerkev? Vprašanje je še toliko bolj umestno, ker je to, kar se je dogajalo, že protiustavno. Ustava namreč prepoveduje netenje narodnostnega, verskega in vsakega drugega sovraštva. A pri nas je pod vplivom gonje

glasil tudi v širši javnosti že prihajalo do resnih izpadov sovraštva do Cerkev in tudi do vere.

Seveda tudi v Cerkvi ljudje nismo svetniki brez napak in dajemo sami povod za marsikatero zgražanje. Toda pri nas ni šlo samo za to. Uprizorjena je bila histerična gonja, ko so za to naročeni ljudje kar naprej iskali slabosti Cerkev in brskali po njih, pretiravali, razširjali polnesnice ali celo laži. Če niso imeli neposrednega povoda, so segli v zgodovino, jo po potrebi tudi potvorili in prikrojili, da so lahko osvežili medijsko negativno razpoloženje do Cerkev.

Naši lastni spodrsrljaji torej ne morejo razložiti vse te gonje proti Cerkvi. To so bile samo priložnosti, ki so lajšale nalogo javnih glasil, da napadajo Cerkev. Pravi vzroki so politične vrste. Verjetno jih je več in se med seboj dopolnjujejo.

Prvič, živimo v državi in družbi, kjer so stare totalitarne politične sile ohranile nekaj svojih osnovnih pravil obnašanje. Med njimi je potreba po sovražniku na prvem mestu. Totalitarna oblast vedno potrebuje sovražnika, da opraviči samo sebe. Če sovražnika ni, si ga mora izmisliti. V naši preteklosti je bila Cerkev razglašena za najhujšega notranjega sovražnika in temu primerno so tudi ravnali z njo. Od leta 1941

kriva. Če ni kriva, trdo ravnanje z njo ni upravičeno in lahko zbudi nasproten učinek. Nedolžne žrtve se namreč prej ali pozneje začnejo ljudem smiliti, postanejo simpatične in celo spoštovane. Torej je treba žrtev stalno obremenjevati z dejanskimi ali namišljenimi krivdami. Nobena njena napaka ali pregreha ne sme potoniti v pozabo. Žrtev mora biti kriva, šele potem jo je zares dovoljeno tepsti. Če jo torej kdo hoče tepsti, jo mora najprej obdolžiti. Danes se to dogaja tako, da jo obdolžijo pogoltnosti in oblastnosti, nestrpnosti in sebičnosti. Vsaka oblast, ki je določeni skupini ljudi delala krivico, je tisto skupino najprej javno obdolžila velikih ogabnosti. Preden se je Hitler spravil nad Jude, so jih javna glasila razglašala za skopuhe, oderuhe in nacionalno nevarne elemente. Ko je bilo javno mnenje dovolj nahujskano proti njim, ni bilo težko začeti z njihovim uničevanjem.

Samo s temi razlogi si lahko razložim, zakaj nekateri politični sile, ki še vodijo našo državo, iščejo stalen spor s Cerkvijo. Ta spor potrebujejo. Nobenega dvoma pa ni, da za narod in državo to ni dobro. Spori niso nikoli nikomur koristili. A da to uvidiš in spremeniš, moraš postaviti narod in državo, se pravi skupno dobro, pred svojo strankarsko korist. Tega pa v naši državi še marsikdo - ne samo nekdanji komunisti - ne zna in zato še nismo postali zares državotvoren in politično zrel narod.



Slovenija, moja dežela

Beli lipicanci

Danes je v svetu registriranih le okrog 3.000 lipicancev, od katerih matična kobilarne v Lipici premore okrog tristo najbolj-sih konj.

Pred nastankom kobilarne je bila Lipica vaški grad tržaškega škofa. Leta 1580 je dvorec in konje prevzel nadvojvoda Karel in tam začel rejo čistokrvnih konj. Iz Španije so v Lipico pripeljali prve plemenske žrebce in z njimi oplemenitili domače kraške kobile, ki so jih omenjali že Rimljani.

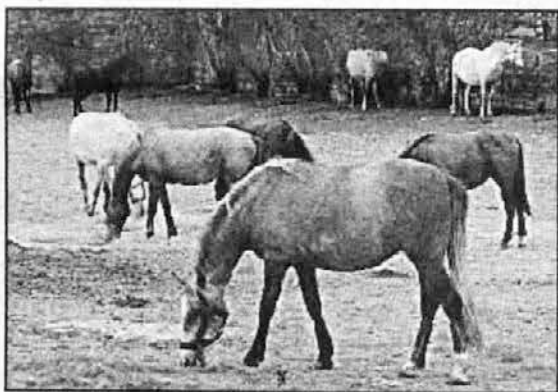
Habsburžani so lipicance gojili za vojaške namene, dvorni ceremonial in Špansko jahalno šolo. Med vojno z Napoleonom se je morala kobilarne kar trikrat umakniti na Madžarsko, med 1. svetovno vojno pa v bližino Dunaja. Po razpadu avstro-ogrske monarhije, ko je Lipica pripadla Italiji, so Avstrijci za potrebe Španske jahalne šole ustanovili svojo kobilarne.

Med obema vojnoma Italijani niso kaj prida skrbeli za konje. Po italijanski kapitulaciji 1943 so jo zasedle nemške enote in konje odpeljale na Češko. Ob prodiranju Rdeče armade v tej smeri so ameriške enote odpeljale lipicance na Bavarsko, del črede je dobila italijanska vojska, nekaj konj so odpeljali v ZDA, druge pa prepustili Avstriji; Jugoslaviji so jih vrnil le 11.

Lipico samo so prevzeli Angleži in Američani. Pokrito jahalno so spremenili v bar, hlev pa v kinodvorano. Za konje jim ni bilo mar, Italijanom so izročili celo arhiv.

Kmalu je lipiška kobilarne v Sloveniji do leta 1953 spet narasla na 59 plemenskih živali. Leta 1980 je kobilarne proslavila štiristoto obletnico. 31. maja 1996 je državni zbor kobilarne dokončno podržavil.

Lipicanec je toplokrvni konj, primeren zlasti za šport. Temelj za lipicansko pasmo je avtohtoni kraški konj, ki so ga že sredi 16. stoletja oplemenitili s španskim (leta 1580), napolitanskim, danskim in arabskim konjem ter tako vzredili hitrega konja za potrebe dvora, vojske in španske jahalne šole. Glavna značilnost lipicancev je izrazita,



skladna in elegantna zunanost. Kobile v višino merijo od 160 do 166 centimetrov, žrebci pa do 168 centimetrov. Lipicanci so zelo vzdržljivi in pozno dorastejo, popolno so razviti šele s sedmimi leti. Dosežejo visoko starost, tudi 30 let. Žrebci so rjave, redkeje mišje sive barve, odrasli konji pa so večinoma bele barve, a tudi rjave in vranje.

Lipica je včlanjena v Evropsko združenje rejcev lipicanca, v svetu pa je priznana kot matična kobilarne vseh lipicancev. Leta 1994 je skupina poslancev v Evropskem parlamentu vložila zahtevo, da se zagotovi preživetje lipicanca, njegova matična zaščita in zaščita v posameznih državah, kjer se ta pasma goji.

V začetku tega meseca je iz Bruslja prišla novica: pred posebno komisijo evropskega parlamenta so začeli obravnavati spor med Italijo in Avstrijo, ki se pogloblja za priznanje avtohtonosti najplemenitejšega konja na Stari celini - kraškega lipicanca. Slovenija je v zvezi z lipicanci pripravila diplomatsko noto in jo poslala v Bruselj, na Dunaj in v Rim.

Žal se lahko zgodi, da Združena Evropa ne bo Sloveniji dodelila pravice do vzrejne pravice in da za bele kraške konje celo imena „lipicanci“ ne bo smela več uporabljati. Časa je le šest mesecev. Če se ne bodo mogli dogovoriti, bo evropska komisija odločala sama. Tako Sloveniji, ki ni članica EZ, ne preostane nič drugega, kot da svoje zahteve uveljavi na pogajanjih.



Pisali smo pred 50 leti...

Proslava 25. maja in slovenskega praznika

S proslavo 25. maja, največjega argentinskega narodnega praznika, so slovenski protikomunistični emigranti združili tudi proslavo stoletnice boja za Združeno Slovenijo. S tem so hoteli dati izraza svoji privrženosti demokratičnim idejam z željo, da bi luč svobode, ki je bila v Argentini prižgana že pred sto leti in ki deželo vodi k vedno novim napredkom, posvetila tudi še v one dežele, ki danes še ječe v mraku in krvi komunističnih diktatur.

Prireditev je bila v dvorani poleg župnijske cerkve pri sv. Juliji. Udeležilo se je je okrog 500 slovenskih emigrantov, med katere je prišlo tudi več slovenskih staronasteljencev...

Ob napovedani uri je stopil na oder častni predsednik Društva Slovencev č.g. Hladnik. Argentinskim gostom se je predvsem zahvalil za velikodušno naklonjenost, katere so pri njih deležni slovenski emigranti, zatem je v kasteljanščini in slovenščini spregovoril nekaj toplih besed v spomin 138. obletnice rojstva argentinske svobode in stoletnice boja za Združeno Slovenijo...

Predsednik DS g. odvetnik Miloš Stare

je zatem imel daljši govor, v katerem je predvsem orisal pomen argentinskega narodnega praznika in naloge, ki jih imajo slovenski emigranti, kjer koli žive.

Naslednji govornik na proslavi je bil g. dr. Bojan Ribnikar, ki je med drugim naglašal, da je pred sto leti zgodovinski naključje hotelo, da je peščica slovenskih mož proglasila rojstvo novega naroda. Ideja Združene Slovenije je bila osnovna misel vsem zavednim slovenskim javnim delavcem.

Za dr. Ribnikarjem je imel referat o temi „Evropa in Slovenci leta 1848“ g. dr. Brunnen. Nato je g. prof. Osana na klavirju dovršeno odigral Chopinov „Nocturno“ in „Valček“, nakar je g. Mayerjeva občutno deklamirala dr. Pregljevo pesem „Bog in Slovenija.“ Urednik g. Ruda Jurčec je zatem orisal razvojno pot Združene Slovenije do zadnjih let.

Moški oktet je znova odpel več slovenskih pesmi, nato je g. Špeh recitiral Kalinovo „Zdravico za leto 1948“.

Uspelo prireditev je nato zaključil mešani zbor slovenskih emigrantov.

Svobodna Slovenija, št. 11; 29. maja



Slovenski izseljenci se zbirajo po maši pred cerkvijo leta 1948.

Poročilo šolskega referenta

Ob vstopu v slovensko hišo so ga pozdravili učenci in učitelji, kot častna četa s pesmijo Pozdravljeni prevzvišeni. To pesem je pripravila Zdenka Jan ob priliki obiska metropolita dr. A. Šuštarja leta 1982.

Sv. mašo je daroval metropolit in nam posredoval duhovno misel. Po sveti maši smo njega in glavnega urednika Družine dr. Grila pričakovali v dvorani, kamor sta prišla v spremstvu predsednika ZS Marjana Loboda in delegata prelata Jožeta Škerbca.

Učenci vrtcev in nižjih razredov na odru, ostali razdeljeni po šolah v dvorani smo ga sprejeli s pesmijo „Staršev sem slovenskih sin“.

Nato ga je pozdravila učiteljica Prešernove šole Nadica Kopač Grohar. Poleg z drugimi tudi s temi besedami: „Posebno pa smo veseli in ponosni, da boste našim učencem podelili zakrament svete birme prav Vi, dragi nadškof. Veseli, ker predstavljate nam tako ljubljeno domovino. Ponosni pa, ker izhajate iz istega dela zgodovine, kot mi in naši starši in ker ste svoj poklic prečistili preko bolečine izgnanstva, preko argentinskega zdomstva. Občudujemo korajžo, s katero oznanjate resnico prilično ali neprilično, čeprav zaradi tega trpite. Trdno smo prepričani, da bo isti sv. Duh, ki ga bo Bog poslal preko Vaših rok na naše birmance, Vas vodil, da boste „stali in

obstali“ v zahtevni službi, ki Vam jo je Vsemogočni zaupal. Hvaležni smo Vam za jasno pričevanje v težkih časih, ki so jih doživeli naši starši“.

Po pozdravu deklince in dečka v narodni noši je Nadica Kopač Groharjeva vodila in povezovala program, kjer so nastopale vsaka šola z recitacijo, vse šole s pesmijo, otroci vrtcev in nižjih razredov pa so zapeli tri pesmi. Ko smo odpeli pesem „Slovenija“ je srečanje zaključila:

„Končujem obljubljeni sprehod po naših gredicah. Sedem naših šol Vama s tem poklanja svoje cvetje. Sprejmita ga in odnesita s seboj. Še prej pa prosimo, da ga, dragi nadškof, povežete s trakom svojih besed. Poslušamo Vas.“

Po bodrilnih besedah metropolita ga je šolski referent povabil, da se je fotografiral med najmlajšimi učenci in med vsemi, ki poučujejo v slovenskih šolah.

Pripravo dvorane je organizirala Ivana Tekavec in skupaj z Nadico Kopač Groharjevo vodila zadnjo vajo.

Nedelja 8. marca 1998; **Prireditev na začetku šolskega leta v Slovenski hiši**

Sv. mašo na čast sv. Duhu je daroval prelat Jože Guštin. Pri njej se je spomnil tudi pokojnega msgr. Antona Oreharja ob 12. obletnici smrti. V duhovni misli nam je

priporočal zaupanje v božjo previdnost in molitev kot znak naše zahvale in prošnje Bogu. Molitev nas na poseben način povezuje z Bogom in nas navaja, da služimo Bogu in bližnjemu. Vzgjajamo otroke tako, da se bodo zavedli, da so družabna in socialna bitja.

V dvorani smo počastili argentinsko in sedem slovenskih šolskih zastav. Zapeli smo argentinsko in slovensko himno. Šolski referent je pozdravil vse navzoče učitelje, starše in otroke, posebej pa prof. Tomaža Kunstlja, ki je zastopal veleposlanika dr. Janeza Žgajnarja, predsednika ZS Marjana Loboda in prelata Jožeta Guština.

V dvorani nam je Balantičeva šola predstavila igrice Toneta Pavčka: Juri Muri v Afriki. Režirala je Nevenka Godec, sceno pa sta pripravila Tone Oblak in Janez Urbančič. Kostume, slikovite so po zamisli Danice Malovrh, Ivane Tekavec in Mirjam Oblak izdelali starši učencev, samo nekaj jih je bilo sposojenih. Glasbena spremljava je bila v rokah prof. Ivana Vombergarja in ansambla Rock 'n Polka. Pesmi so našturdirale in naučile igralce Marta Selan, Anica Mehle in Marija Štrubelj. Za zvok in luči sta skrbeli inž. Janez Jereb in Pavel Malovrh. Predstava je bila izredno skrbno pripravljena, res delo vse sanhuške šolske skupnosti.

Po zahvali Balantičevi šoli in nastopajočim, je predsednik Zedinjene Slovenije Marjan Loboda povabil Angelco Klanšek, Mijo Markež in Katico Kovač Dimnik pred

oder, kjer jim je čestital za nagrado, ki so jo prejeli od Ministrstva za šolstvo in šport Republike Slovenija, za življensko delo v vzgoji in izobraževanju v dopolnilnih tečajih slovenskega jezika. Vsaki voditeljici sta deček in deklica poklonila slovenski šopek. Priznanje je ministrstvo podelilo po posredovanju predsednika Z.S. Marjana Loboda.

Udeležba predstavnika slovenske države nam je bila v čast in ponos. Šolski referent je ministra prof. Tomaža Kunstlja povabil na oder, ki je vse navzoče v imenu veleposlanika, katerega je zastopal, pozdravil in nas vzpodbujal k delu in zvestobi koreninam domovine pod Triglavom. Izrekel je priznanje vsem, ki delajo v slovenskih šolah in nam želel uspešno šolsko leto. Za konec pa je šolski referent povabil vse navzoče na ogled lepo pripravljene razstave ročnih del in fotografij zadnje šolske kolonije v Córdobi.

23. novembra: 42. Slovenski dan v Hladnikovem domu

Učenci višjih razredov osnovnih šol iz Velikega Buena Airesa so pod vodstvom Mojce Prešern Jelenc in Irène Rezelj Peršuh zapeli tri Slomškove pesmi, ob odhodu z odra pa so obdarovali v prvih vrstah sedeče udeležence z rdečimi nageljni.

Pesmi: Najboljše sladko vince (3kit.); Predica (2 kit.); Glejte že sonce zahaja (2 kit.).

Nadaljevanje prihodnjic

Novice iz Slovenije



Slovenci v Argentini

Naš dom San Justo

Ko smo z lepo in že tradicionalno božičnico, lepim zelo okusnim silvestrovanjem in brez posebnih nezgod zaključili leto 1997, smo začeli novo obetajoče leto z običajnimi počitniškimi dnevi za našo ljudsko šolsko mladež, ki jo že veliko let vodi Danica Malovrh ob dvanajstletnem požrtvovalnem sodelovanju bivšega predsednika Janeza Albrehta in drugih sodelavk in sodelavcev. To je poleg drugih aktivnosti ena izmed najpozitivnejših delovanj v Našem domu, kajti mladina je med počitnicami zaposlena in pridobiva poleg šole tudi v ročnih delih slovenski sok, posebno v lepi slovenski ornamentaciji. Ti počitniški dnevi se običajno končajo z razstavo ročnih del, sestankom staršev, kakšnim pedagoškim predavanjem in običajnim občnim zborom, na katerem se izvoli novo vodstvo šolskemu odboru, ki mu tudi letos predseduje Marjan Grilj ml.

V letošnjih počitniških dnevih pa se je pridružila še druga aktivnost. Prof. Karel Groznik je začel s tridnevni tedenskim obiskom bazena Naše domačije, na katerih so udeleženci preživeli cele dneve v lepem domačem in slovenskem okolju in si marsikaj pridobili v svojih življenjskih izkušnjah. Manjkalo ni slovenskega petja, igranja, taborjenja, seveda največ pa je bilo plavanja. Ko so ob večerih prihajali domov, se je na njihovih obrazih videla vesela in zdrava utrujenost; kaj lepšega si more človek želeli svojim najmlajšim v počitniških dneh! Za prvi poskus je bila udeležba zelo lepa, kajti število obiskovalcev ni padlo pod 60. Njegova stalna pomočnika pa sta bila profesorja Jure Urbančič in Mirjam Mehle Javorškova. Vsi izražamo željo, da bi naši mladi oblikovalci najmlajših nadaljevali z zastavljenim delom.

Tudi pustne veselice ni manjkalo v letošnjem pustu. Pripravila jo je mladina v avtorstvi z glavno točko „Meksikanski plesi“. Bila je zadovoljiva udeležba in navzoči so se zadržali do pozne ure ob veselih zvokih nam že znanega orkestra.

Priprava na Veliko noč je ponovno zbrala lepo število naših požrtvovalnih mamic in žena za pletenje velikonočnih butaric pod vodstvom požrtvovalne predsednice okrajnega odbora Zveze žena in mater Mici Malavašič Casullo. Njih dobiček je šel kot velikonočni priboljšek ostarelim in pomoči potrebnim rojakom v velikonočnih praznikih. V sosednji kuhinji pa smo imeli priliko videti tudi zelo požrtvovalna dekleta v barvanju pirhov za velikonočni „žegen“. Imponentno pa je bilo videti lepo okrašeno in nabito polno dvorano za običajni velikonočni zajtrk, ki jo je pripravila naša mladina za 350 udeležencev, tako da so morali pripraviti prostore celo na balkonu. Po

običajnih voščilih predsednika, dušnega pastirja, mladinske predsednice in predsednice Zveze žena in mater se je začela velikonočna akademija, na kateri so nastopali nam že znani mladinski recitatorji, tudi ti v avtorstvi ob vsakoletnem sodelovanju mladinskega pevskega zbora Našega doma pod izkušenim vodstvom dirigentke Andreje Selan Vombergar. Ni dvoma, da ti lepi slovenski običaji dajejo pestrost našemu življenju.

In po vsem tem delovanju smo že stopili v dobo vsakoletnega občnega zbora. Po običajnih formalnostih smo prišli na poročila odbornikov in pododsekov, iz katerih je bilo razvidno veliko delovanje v pretekli poslovni dobi. Po poročilu nadzornega odbora so udeleženci ob predlogu razrešnice nagradili z močnim aplavzom delo odbora v pretekli poslovni dobi kot zahvala za njihovo odborništvo. Po pravilih je letos potekla odborništva doba Janezu Albrehtu, Ladu Indiharju in Martinu Oblaku. Vsem odhajajočim se je podpredsednik Tone Oblak zahvalil za njihovo delo, posebno večletnemu predsedniku Janezu Albrehtu. Vsem je bila ponujena prilika ponovnega vstopa v odbor, toda smatrali so, da je potreben majhen oddih, da potem začnejo ponovno z vso energijo. Na njihova mesta pa so bili predlagani in tudi izvoljeni Mici Malavašič Casullo, Metka Malovrh in dr. Matjaž Ravnikar. V širši odbor pa so bili predlagani in izvoljeni po sledečem vrstnem redu: **Lovrenc Tomaževič, Jure Miklič, Martin Oblak, Evgen Urbančič in Tone Rovnan ml.**

Nadzorni odbor pa sestavlja **Jože Miklič** in cont. **Ciril Oblak**. Na prvi seji pa se je glavni odbor sestavil takole: **Mici Malavašič Casullo** predsednica, **Tone Oblak** podpredsednik, **Metka Malovrh** tajnica, **Marjan Bogataj** namestnik, **Matjaž Ravnikar** blagajnik, **Tone Adamič** namestnik in **Stanko Jelen** gospodar.

Takoj naslednji teden pa je glavni odbor sklical širšo sejo vseh odsekov Našega doma, na kateri se je razpravljalo o bodočem delu v novi poslovni dobi. Bilo je zelo veliko predlogov in želja vseh je bila, da bi novi odbor ob tesnem sodelovanju vseh odsekov imel veliko uspeha.

Kmalu po občnem zboru pa smo imeli obisk pevskega zbora Primorje iz Ajdovščine, ki je ob nabito polni dvorani predsem Primorcev izvajal slovenske narodne pesmi, iz katerih je zvenel domoljubni duh. Po koncertu so bili nagrajeni z rdečimi nageljni in kaseto argentinske folklore. Drugi dan so ob srečanju v centru v slovenskem gostišču izrazili, da so na tihem jokali ob tako lepo preživetem večeru.

-č.e.

Uvodno razmišljanje o pomenu črnega humorja za preživetje v obleganem Sarajevu je predstavil Hanifa Kapidžić iz BiH. Popoldanski del razprave je vpeljal slovenski pesnik Marko Kravos. Udeležence je v Vili Bled sprejel predsednik Milan Kučan, petkova razprava pa je imela delovni naslov Kasandra danes; vodil jo je Boris A. Novak.

LJUBLJANA - Zveza gozdarskih društev (ZGD) in Zavod za gozdove Slovenije (ZGS) sta v okviru prireditve Teden gozdov, ki letos poteka od 23. do 31. maja, predstavila plakat z naslovom „Gozd je ogrožen! Ohranimo ga!“. Namen plakata in prireditve je opozoriti na ogroženost gozdov, je na tiskovni konferenci povedal vodja projekta Franc Perko. Perko je povedal, da smo v Sloveniji gozdove zadovoljivo ohranili, saj smo s 54% gozda na četrtem mestu po gozdnih površinah v Evropi (za Finsko, Švedsko in BiH).

LJUBLJANA - Na ljubljanskem Rožniku bodo na kresni večer, 23. junija, podelili nagrado kresnik. Pristojna komisija je sporočila, da se bodo za nagrado za najboljši slovenski roman letos potegovali Milan Dekleva za roman Oko v zraku, Zoran Hočevar za delo Šoln z brega, Dušan Merc z romanom Sarkofag, Marko Sosič z delom Balerina, Balerina in Igor Škamperle za roman Kraljeva hči.

LJUBLJANA - Na račune Slovenske in vseh treh škofijskih Karitas se je do 21. maja zbralo skoraj 79 milijonov SIT pomoči za prizadete v Potresih v Posočju.

LJUBLJANA - Marca je izšla zadnja številka Celovškega zvona. Tradicijo revije, ki je na avstrijskem Koroškem izhajala od leta 1983, naj bi nadaljeval Zvon. Novi glavni urednik Zvona je publicist in časninar Jože Horvat, nov pa je tudi uredniški odbor. Revija za kulturo in družbo, kot se glasi njen podnaslov, bo še naprej izhajala četrtletno, a zdaj s sedežem v Ljubljani. Finančno jo bo omogočalo več založb. Novo oblikovno podobo je reviji dal Jure Kocbek. Ob izidu prve nove številke Zvona bodo v prostorih Slovenske matice v Ljubljani v sredo, 27. maja, pripravili časniškarsko konferenco.

Slovenija in šport

vodi Bober I z 225 točkami, drugi je IPS Sulec s 194, tretji Gimpex I, ki jih ima 169. Jesenski del se bo pričel zadnji teden v avgustu s tekmo na Ljubljani.

DUNAJ, Avstrija - Zdenko Verdenik, nekdanji selektor slovenske nogometne reprezentance, je novi trener avstrijskega prvotligaša Austrie z Dunaja. Po Milanu Miklavčiču (Admira) je tako Verdenik drugi slovenski trener v avstrijski ligi, po besedah vodstva Austrie pa bo njegova glavna naloga, da moštvo, ki je bilo zadnjič prvak leta 1993, znova pripelje na vrh.

CELOVEC, Avstrija - Skupna kandidatura Koroške, Furlanije-Juljske krajine in Slovenije za organizacijo olimpijskih iger leta 2006 se je v znova znašla v težavah. Potem ko je bil po štirih mesecih dela kot medveder in vodja projekta odpuščen Gerhard Novak, je njegov naslednik Andreas Schwab po le nekaj dneh delovanja odstopil kar sam. Schwab je za vzrok svojega odstopa navedel verbalne napade Joerga Haiderja, predsednika avstrijske svobodnjaške stranke (FPO). Haider je pretekli konec tedna v nekem govoru označil Schwabove zahteve za pretirane, njegove metode dela pa posredno za izsiljevalske. Schwaba sta na mesto vodje projekta 'OI brez meja' povabila, po Schwabovem mnenju skorajda rotilla, koroški deželni glavar Christof Zernatto in njegov namestnik Michael Aussenwinkler.



LJUBLJANA - Po prvi slovenski različici računalniških programov Microsoftovih Oken 95 so 27. maja v Cankarjevem domu pridružili še slovensko različico programa Lotus Notes.

KRANJ/JESENICE - V Kranju in na Jesenicah je zaradi zastrupitve s hrano iskalo pomoč pri zdravniku približno dvesto obolelih. Epidemiologi Zavoda za zdravstveno varstvo Kranj so po odvzemu brisov (kužna snov za bakteriološko preiskavo) obolelih na Jesenicah in v Kranju izolirali povzročitelja - bakterijo, ki povzroča gnojno angino. Preiskava še ni končana, prvi rezultati pa kažejo, da gre za streptokokno angino, ki naj bi se širila z okuženo hrano.

PORTOROŽ - Zveza klubov tajnic Slovenije in revija Tajnica sta v Portorožu razglasili 21. maj za dan tajnic Slovenije. Tako naj bi se okrepile vezi med 16.000 pripadnicami tega poklica. Pokrovitelj prireditve je predsednik države Milan Kučan, slovesne razglasitve pa se je kot častna gostja udeležila tudi predsednica Evropske zveze poklicnih tajnic Karen Nanninga. Predsednica Zveze klubov tajnic Slovenije Dragana Jusupovič je ob tej priložnosti povzela dosedanja prizadevanja za uveljavitev tajniškega poklica v Sloveniji. Dan tajnic Slovenije izraža željo slovenskih tajnic, da se stanovsko še bolj povežejo in dvignejo ugled tajniškega poklica.

MARIBOR - V Mariboru je bil tridnevni kongres Združenja kirurgov Slovenije z mednarodno udeležbo, na katerem se je zbralo skoraj 600 uveljavljenih kirurgov iz ZDA, Nemčije, Švice, Avstrije, Hrvaške, Romunije, Ukrajine, Poljske, Grčije, Makedonije, ZRJ, Litve, Slovaške, Bolgarije in Slovenije. Na kongresu so osrednjo pozornost namenili boleznim in kirurškim posegom pri starostnikih. Na letošnjem največjem medicinskem srečanju v Sloveniji je svoje referate predstavilo prek 200 kirurgov iz Slovenije in tujine. Po kongresu bodo izdali tudi zbornik referatov, ki bo v pomoč zdravnikom pri zdravljenju starostnikov.

BLED - Na Bledu so v okviru letošnjega, 31. mednarodnega pisateljskega srečanja razpravljali o smehu ob koncu tisočletja.



PIACENZA, Italija - Slovenski kikkboxerji so na svetovnem pokalu združenja WAKO v konkurenci 460 tekmovalcev in tekmovalk iz 12 držav osvojili tri prva, dve drugi in šest tretjih mest. V lahkem kontaktu so zmagali Tomaž Barada (do 63 kilogramov), Matej Eržen (do 69) in Toni Turk (nad 89), drugi mesti sta osvojila Marcel Fekonja (nad 89) ter Aleš Loredan (nad 89), tretja pa Dani Marhold (do 89), Franjo Skok (do 89), Branko Fidler (do 79), Milan Korotaj (do 69) ter v polkontaktu Nadja Šibila (nad 65) in Klemen Buzina (do 63 kg).

ROVINJ, Hrvaška - Slovenska rokometna reprezentanca je na pokalu Hrvaške (Croatia Cup 98) po zmagi nad izbrano selekcijo Litve s 25:24 osvojila končno tretje mesto. V finalu je Hrvaška premagala Švedsko z 29:22 (14:11).

LJUBLJANA - Na umetni progi v Tacnu je bila zadnja tekma spomladanskega dela državnega prvenstva v raftingu. V sprintu je zmagala ekipa IPS Sulec (1:07,83), drugi so bili Bobri I, tretja pa je bila ekipa Gimpex I. V slalomu je ekipa Bober I, ki je v obeh voznjah dosegla najboljši čas, pokazala pravi šolski način vožnje in prepričljivo slavila zmago, drugi so bili zmagovalci sprinta IPS Sulec, tretja pa je bila ekipa Ščuka. V skupnem seštevku po končanem spomladanskem delu državnega prvenstva

Mali oglasi

TURIZEM

tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

PSIHOLOGINJA

Lic. Marjana Volovšek, klinična psihologinja, za mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María Campos 1544 - 3. nadst. „12“ - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan - od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogota 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 627-4242 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmč. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmč. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 26. maja 1998

1 dolar	167,15 SIT tolarjev
1 marka	93,48 SIT tolarjev
100 lir	9,48 SIT tolarjev

Obvestila

SOBOTA, 30. maja:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 31. maja:

Predstava Molierove igre „Scapinove zvijače“ ob 19. uri v Hladnikovem domu v Lanusu.

ČETRTEK, 4. junija:

Spominska žalna ura za naše žrtve vojne in revolucije ob 17. uri pri ZSMŽ.

NEDELJA, 7. junija:

Spominske svečanosti. Ob 11.30 na plaza San Martín, poklon pred spomenikom argentinskega osvoboditelja. Ob 16 v Slovenski hiši domobranska proslava.

ČETRTEK, 11. junija:

Seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije, ob 20 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 20. junija:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

ZA DOBRODELNI SKLAD ZVEZE SLOVENSkih MATER IN ŽENA so darovali: ga. Mira Bradač \$ 50.- ob smrti soproga; ga. Marija in Božo Eiletz \$ 100.- v spomin Ani Kambič in Janku Bradaču. Bog plačaj!

V SPOMIN JUNAKOV

Nedelja, 7. junija 1998

Ob 11,30 na Plaza San Martín

Poklon osvoboditelju San Martinu in zahvala Argentini ob 50-letnici naselitve.

Ob 16. uri v Slovenski hiši: domobranska proslava

- Koncelebrirana sv. maša

- Poklon pred spomenikom

- Spominska akademija v dvorani

- Spominska akademija v dvorani

Govor: Tone Mizerit

Odrski nastop: „Saj je dobro umreti, da drugi zacveto“

ZEDINJENA SLOVENIJA

Pester gledališki program v Ljubljani

Meseca maja je bil v Cankarjevem domu pester gledališki program, v izvebi predvsem gostujočih gledališč iz tujine.

Najprej je v nedeljo in ponedeljek, 17. in 18. maja, s predstavo Kralj umira v režiji Dina Mustafića gostoval Kamerni teater 55 iz Sarajeva.

V torek, 19. maja, je bila na ogled plesno-gibalna predstava Imago v režiji Nataše Lušetić in v izvedbi Dramskega kazališta Gavella/teatar EXIT iz Zagreba.

V četrtek in petek, 21. in 22. maja, se je predstavilo Pozorište Dodest iz Podgorice, in sicer s predstavo Tobelije v režiji Slobodana Milatovića.

Prav tako 21. in 22. maja je bila premierno na ogled tudi nova plesna uprizoritev slovenske koreografije in režiserke Saše Stapsarski z naslovom Seme-slap.

V petek in soboto, 29. in 30. maja, pa bo v CD gostovalo Gledališče narodnosti/Albanska dramma iz Skopja s predstavo Kralj Lear v režiji Vladimirja Milčina.

Mestno gledališče ljubljansko pa bo v prihodnji sezoni, ki bo po napovedih direktorja in umetniškega vodje Borisa Kobala precej satirično, komedijsko obarvana, ponujala zgodbe z razmislekom o vdoru politike v vse plasti družbenega življenja, predstavilo šest abonmajskih uprizoritev na velikem odru in saj eno na mali sceni.

Prva premiera bo Cankarjevo Pohujšanje v dolini šentflorjarski (napisano leta 1907) v režiji Mileta Koruna, opozorilo pa naj bi predvsem na vprašanje, ali je Slovence, ki živijo v svobodni samostojni državi, sploh še mogoče pohujšati.

Sledila bo slovenska komična melodrama Policija, d.d. (1998) Boštjana Tadle, zgodbo o policiji, o proračunskih porabnikih in predvsem o kulturnem gurmanskem zalogaju-štrudlu; režiral bo Boris Kobal.

Tretja premiera bo Shakespearova tragedija o ljubezni in politiki Antonij in Kleopatra (1607/1608) v novem prevodu Milana Jesiha in režiji Zvoneta Šedlbauerja.

Četrta premiera bo prva slovenska uprizoritev Ionescovih Zavratnih iger (1970) v prevodu Igotja Lampreta in režiji bolgarskega gosta Galina Stoeva; delo sestavlja niz 18 komičnih, grotesknh in absurdnih prizorov, v katerih kot kolektivni junak nastopa mesto s svojimi prebivalci, ki jih je doletela neznana, nalezljiva, smrtonosna bolezen, pred katero ni nihče imun.

Mateja Koležnik bo režirala tragikomedijo Histerija (1993) angleškega avtorja Terryja Johnsona v prevodu Alje Predan; s prepletom nadrealističnih elementov, psihoanalize, histerije, spolnosti, človekovih zmot in njihovih posledic go-vori drama o zadnji noči Freudovega življenja.

Zadnja premiera v prihodnji gledališki sezoni v MGL bo Burkaški misterij (1972) italijanskega Nobelovca Daria Foja v pre-

vodu Sergija Verča in režiji Matjaža Latina; gre za inteligentno duhovit splet srednjeveških apokrifnih misterijev o božjih stvarih in rečeh.

Ena od že predvidenih uprizoritev na mali sceni MGL je za 1. december, na mednarodni dan boja proti aidsu, napovedana premiera igre za dva igralca Primer Ronald Akkerman (1994) nizozemske avtorice Suzanne van Lohuizen v prevodu Alje Predan in režiji Maria Uršiča; delo je retrospektivna izpoved bolniške negovalke in že umrlega bolnika z aidsom, povezana z vprašanjem evtanazije.

Telefonija prek interneta v Sloveniji

V začetku maja so v Sloveniji pričeli z novim načinom telefoniranja - preko interneta - z videokonferenčno povezavo z rusko vesoljsko postajo Mir.

Poskusno delovanje internetne telefonije bo za uporabnike zelo preprosto. Vsak testni naročnik bo dobil sedemestno osebno kodo, s pomočjo katere bo lahko klical običajne telefonske naročnike v Sloveniji in v tujini prek omrežja interneta.

Ko bo poklical določeno številko, mu bo odgovoril elektronski prevajalnik v lokalnem Telekomovem centru. Ta bo s kodo ugotovil identiteto kličočega naročnika in nato od uporabnika še telefonsko številko tistega, ki bi ga rad poklical. Klici iz javnega telefonskega omrežja se bodo v prevajalniku spremenili v digitalno obliko. Digitalni podatki se stisnejo, razbijejo v internetne in se s pomočjo interneta prenesejo do podobnega prevajalnika, ki je najbližji klicanemu naročniku. Tam se bodo paketi zložili v pravilno zaporedje, stisnjeni digitalni govor pa se pretvori v analogno obliko in pošlje po telefonu klicanemu naročniku.

VARČNOST JE HČI MODROSTI

Čuvaj bele denarce za črne dneve!

Tako pravi slovenska ljudska modrost. Mnogo zgledov med nami govori o uspehih doseženih z varčevanjem. Sloga vam nudi vrsto ugodnih naložb brez stroškov, hitra in ugodna posojila. Če imate Karto Sloga, še udeležbo pri nagradnem zrebanju za dve letalski vozovnici

BUE - LJU - BUE

Obiščite nas in poiskali bomo najboljšo možnost dobre naložbe!
Telefon za vas: 656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841

Telefax: (54-1) 636-2421

e-mail: esloveniau@impsat1.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7

FRANQUEO PAGADO

Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA

Concesión N° 3824

Registro Nac. de la Propiedad

Intelectual N° 85.462

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires -

Argentina - Tel.: 307-1044 - Fax: 307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Osebne novice

Rojstvo: 15. maja se je rodil v družini ing. Martina Žužka in ge. Cecilije Albedo sin Nicolás.

Čestitamo!

Smrti: Umrli so v Luzuriaga notar Alojzij Šonc (97); v Ituzaingó Branko Sabič (54); v San Martinu Marija Lunder roj. Mestek (82); v Avstraliji pa Angela Škofic roj. Škraba (70).

Naj počivajo v miru!

Novi diplomant: 22. maja je diplomiral na buenosaireški univerzi Damijan Berčič in postal zdravnik.

Želimo mu veliko uspeha!

Slovenski srednješolski tečaj

„Ravnatelj Marko Bajuk“

sporoča,

da bo v soboto, 30. maja, ob 18. uri

sestanek staršev v Slovenski hiši.

Predava arh. Jure Vombergar:

„Naša vzgoja“.

Prisrčno vabljeni!